

Дмитрій НЕВМЕРЖИЦЬКИЙ,
здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
1 курсу спеціальності «Економіка»
Науковий керівник: **Марія ПЛОТНІКОВА**,
канд. екон. н., доцент, доцент кафедри економіки,
підприємництва та туризму
Заклад вищої освіти «Поліський національний університет»,
м. Житомир

ІНФРАСТРУКТУРНИЙ РОЗВИТОК ЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Інфраструктурний розвиток енергетичного сектору в умовах війни є надзвичайно важливим завданням розвитку національної економіки. Військові дії негативно впливають на енергетичну систему України, тому вимагають проведення організаційно-економічних заходів щодо захисту енергетичної інфраструктури:

– війна призвела до суттєвого пошкодження енергетичних об'єктів, таких як електростанції, підстанції, газопроводи тощо. Забезпечення матеріальної безпеки цих об'єктів є критичним завданням держави, тому важливо вживати заходи для запобігання або мінімізації можливих ризиків;

– в умовах війни важливо використовувати альтернативні джерела енергії. Розвиток відновлюваних джерел, таких як сонячна та вітрова енергія, може зменшити залежність від імпорту вугілля та газу;

– війна може призвести до обмеженого доступу до енергетичних ресурсів. Оптимізація енергоспоживання та впровадження енергоефективних технологій можуть забезпечити сталість енергетичного сектору.

Україна співпрацює з міжнародними партнерами для забезпечення безпеки та розвитку енергетичного сектору. Технічна підтримка, обмін досвідом та інвестиції сприяють відновленню та розбудові інфраструктури.

Інфраструктурний розвиток енергетичного сектору в Україні є важливим завданням, яке впливає на економіку, енергетичну безпеку та сталість національної економіки, тому збільшення інвестицій в енергетику має

вирішальне значення для успішної реалізації Енергетичної стратегії України, а також Паризької угоди про зміну клімату 2015 року та Концепції «зеленого» енергетичного переходу України до 2050 року [1].

Руйнування енергетичної інфраструктури в результаті військових атак з боку РФ стимулює Україну переходити на «зелену енергетику». Зокрема використання вітрової енергетики шляхом будівництва вітрового парку у Чорнобильській зоні відчуження зможе забезпечити світлом майже тисячу домогосподарств. Загалом в Україні близько 40% територій придатні до генерування енергії з вітру. Вся територія України придатна для розташування сонячних електростанцій. Найсприятливішими, очевидно, є південні регіони: Одеська, Миколаївська, Херсонська, Запорізька, частина Донецької області та Крим. Тут сконцентровано понад 60 % промислових сонячних електростанцій. Біометан (екологічний газ, який отримують шляхом очищення біогазу, що виробляється з відходів харчової промисловості й тваринництва) можна закачувати в українську газотранспортну систему та використовувати як природний газ. Потенціал України з виробництва біометану близько 10 млрд. кубометрів на рік. Це третина довоєнного споживання газу в Україні. У фокусі уваги світу зараз перебуває водень, який вважають паливом майбутнього, адже може замінити традиційні види палива та не спричиняє викидів вуглекислого газу, бо продуктом його згоряння є лише вода. У цьому контексті Україна має наростити потужності:

- вітрової генерації – до 140 ГВт;
- сонячної – до 94 ГВт;
- накопичувачів енергії – до 38 ГВт;
- атомної генерації – до 30 ГВт; ТЕЦ
- біоенергетичних потужностей – до 18 ГВт;
- гідрогенерації – до 9 ГВт [2].

Експерти зазначають, що незважаючи на важливі реформи, вже впроваджені Україною, багато ще потрібно зробити для підтримки та забезпечення ефективності реформ енергетичного сектору. До основних

викликів належать: підвищення енергетичної безпеки, зменшення споживання та імпорту викопного палива, закриття вугільних шахт, вдосконалення функціонування ринку, подолання корупційних практик і слабкості системи правосуддя [3, с. 2].

Отже, розвиток енергетичного сектору в Україні, а відповідно й інфраструктури, незважаючи на війну, спрямований на сталість, безпеку та забезпечення потреб населення та промисловості. Освоювання нових джерел енергетики вимагає від України будівництва нових інфраструктурних об'єктів та у цілому інфраструктурного розвитку не зважаючи на війну.

Список використаних джерел

1. Паризька кліматична угода – можливість для України бути у світовому тренді низьковуглецевого та сталого енергетичного розвитку. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/249209857#:~:text=12%20грудня%202015%20року%20було%20прийнято%20нову%20міжнародну,України%20ратифікувала%20Паризьку%20угоду%2014%20липня%202016%20року>(дата звернення 07.04.2024).

2. Енергетична інфраструктура в Україні: чи помічниця їй зелена енергетика. URL: <https://finance.ua/ua/goodtoknow/energytyczna-infrastruktura-v-ukraini> (дата звернення 09.04.2024).

3. Огляд інвестиційної політики в енергетичному секторі України. URL: <https://www.oecd.org/eurasia/competitiveness-programme/eastern-partners/Executive%20Summary%20.pdf> (дата звернення 10.04.2024).